

Phẩm 30: THẾ TÔN (50 bài kệ)

Bậc Quang Minh tối thượng
Giữa thế gian, tối tôn
Đã trừ hết cấu nhiễm
Hàng phục các hội chúng
Bậc Thông Tuệ thấy khắp
Đại Nhân thông tất cả
Vượt thoát oán, sợ hãi
Thuyền pháp đến bờ kia,
Thấu triệt vòng chuyển hóa
Vui thay, thương thế gian
Độ thoát khỏi sinh tử
Vì nghĩa cứu chúng sinh
Trừ khử cho mọi người
Mở hết các trói buộc
Bậc Tối Thắng giữa đời
Thuyết pháp để khai ngộ.
Bậc Đại Nhân toàn trí
Danh Đại hùng vang xa
Pháp diệu sáng vô biên
Độ thoát bằng thắng pháp.
Đại lực không phân biệt
Mở bày tuệ sáng lớn
Khuyến dạy mọi thế nhân
Bậc Y Vương cứu độ.
Thế Tôn không oán sợ
Vô thượng trừ ưu sầu
Vì từ mẫn nên độ
Chúng sinh trong ngục lớn.
Bậc Long Trượng, Sư Vương
Đại Tỳ-kheo vô trước
Thế Tôn đại trí tuệ
Cứu tế chúng trần lao
Tinh tấn có đại lực
Phương tiện rất kiên cường
Hướng dẫn chúng trời, người
An tịnh trong đạo lớn.
Phật, Thiên Chủ tối thượng
Tất cả chúng quỷ thần
Đều lay Bậc Thắng Trí.
Phật thương xót thế gian
Nên thường trụ sinh tử
Quyết phá lưới Ma vương
Sức thần đại từ bi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Độ thoát khỏi ngục lớn.
Bậc Long Tượng trời người
Đầu tiên giữa chúng hội
Quảng diễn giảng pháp yếu
Đưa chúng đến tịch tịnh
Bậc Tôn Trưởng Tiên nhân
Thọ lãnh pháp Thế Tôn
Thành bậc Đại đệ tử.
Đạo Sư đức tối thắng
Bậc Chúng Hựu tối tôn
Bậc Vô Thượng diệt khổ
Độ tận khắp muôn nơi,
Bậc đủ các tướng tốt
Đoạn tuyệt các sắc dục
Dứt sạch các ân ái
Bấy giờ đến cung rồng
Tại ao A-nậu-đạt
Mọi việc làm thành tựu
Bay lên trên hư không
Chúng đệ tử vây quanh
Gôm năm trăm La-hán
Vị bi mẫn xót thương
Từ tâm ban khắp thế
Quán sát chúng Tỳ-kheo
Sau đó Phật tự thuyết:
“Nghe rõ lời Ta nói
Hạnh nghiệp của tiền thân
Thuở xưa có tạo tác
Nay phải bị dư ương
Thân mạng Ta lúc trước
Làm người tên Văn La
Phỉ báná Bích-chi-phật
Thiện Diệu, bậc Vô nhiễm;
Mọi người đều kéo đến
Bắt trói Phật Thiện Diệu
Nhốt vào ngục cầm giam
Bắt đi như tử tù.
Lúc ấy thấy Sa-môn
Bị trói buộc khổ não
Lòng Ta bỗng thương xót
Nên cứu thoát cho Ngài.
Bởi do tội ương này
Đọa địa ngục rất lâu
Sau được sinh làm người
Thường bị đời phỉ báná.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Do nghiệp tội dư sót
Ở vào đời sau cùng
Ngoại đạo Tu-đà-lợi
Nghị luận phỉ báng Ta.
Từng là Bà-la-môn
Học rộng, giỏi đạo thuật
Có năm trăm đệ tử
Đang giảng trong rừng cây
Thì có bậc Thần túc
Tỳ-kheo ngũ thông lại.
Ta thấy đạo nhân tới
Phỉ báng lời ác hiểm:
“Ông quá nhiều ái dục
Tự cao sống trong rừng.”
Các Ma-nạp¹ nghe vậy
Cùng theo Ta rao truyền.
Khi ấy chúng học chí
Đến nhà nhà xin ăn
Phỉ báng với mọi người:
“Tiên nhân có dục uest.”
Do phạm tội như vậy
Bị Tu-đà-lợi mắng
Năm trăm đệ tử Phật
Cũng đều bị khinh chê.
Phật là Nhất Thiết Trí
Còn phỉ báng sai lầm.
Năm trăm đệ tử ấy
Chính Tỳ-kheo các ông
Phạm tội ương đó rồi
Phải đọa trong ác đạo
Rơi vào ngục Thái sơn
Chịu khổ đau tàn khốc.
Vì do dư ương này
Bị mỹ nữ Chiên-già
Ở trong hội chúng lớn
Lén vu oan hại Ta.
Từng làm ba anh em
Cùng nhau tranh của cải
Xô người xuống vực sâu
Lấy đá đè cho chết.
Vì phạm tội như vậy
Đọa địa ngục Thái sơn

¹. Ma-nạp 𑖀𑖩𑖫𑖬 (Sankrist: Mānavaka) còn phiên âm là Ma-nạp-bà, Ma-nạp-bà-ca, Ma-nạp-bà-phọc-ca, Na-la-ma-na, có nghĩa là: nho đồng, niên thiếu, người, trưởng giả, niên thiếu tịnh hạnh (người ít tuổi sống tịnh hạnh).

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bị đốt tại Hắc thằng
Khổ đau không thể tưởng,
Cũng do tai ương ấy
Điều-đạt đẩy đá đè
Đá rơi xuống văng tung
Trúng đập ngón chân Phật.
Lái thuyền vào sông biển
Cùng muốn vượt biển sâu
Khi cùng đi trên thuyền
Rút dao giết thương nhân
Vì phạm tội báo này
Thân đọa trong địa ngục
Bởi do dư ương ấy
Gươm sắc hiện trước Ta.
Từng bắt cá đem bán
Lúc đó Ta vui mừng
Chính do phạm tội ấy
Đọa địa ngục Thái sơn
Ngục Hắc thằng đốt thiêu
Chịu khổ rất đau đớn.
Nay vua Tỳ-lâu-lặc
Giết hại toàn họ Thích
Chính do dư ương ấy
Ngày nay bị đau đầu.
Thời Thế Tôn Duy Vệ
Mắng chửi đệ tử Ngài:
“Không nên ăn gạo thơm
Chỉ nên ăn lúa mạch.”
Bởi do đã phạm tội
Miệng nói lời độc ác
Đọa vào ngục Hắc thằng
Thọ khổ không thể xiết,
Lại do dư ương này
Bà-la-môn kết oán
Thỉnh Ta suốt một thời
Ba tháng ăn lúa mạch.
Từng là vị y sư
Chữa bệnh con trưởng giả
Kê đơn thuốc lẫn lộn
Khiến bệnh càng nặng thêm
Vì phạm tội lỗi này
Đọa địa ngục rất khổ.
Lại do dư ương ấy
Cho nên bị kết ly.
Tiền thân xưa của Ta

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Từng là thầy dạy võ
Cùng lực sĩ thi tài
Giết chết luôn đối thủ
Bởi vì phạm tội đó
Thọ khổ không lường được
Lại do trả dư nghiệp
Nên đau như bên hông.
Xưa Nan-đề-hòa-la
Khinh hủy Phật Ca-diếp
Nay có người thấy Ta
Bảo: “Không đấng Phật đạo.”*

